

ДВОРЕЦЬКИЙ
Ігор Володимирович

Випускник факультету
промислової теплоенергетики (1985)

Сфера діяльності: фінанси, інвестиції

Народився 22 лютого 1963 р. в м. Єлізово Камчатської області РРФСР. Через рік після народження сина сім'я переїхала до України. Батько, військовий офіцер Володимир Григорович Дворецький, завжди був і залишається для Ігоря Володимировича взірцем в особистому, родинному та суспільному житті. Мати, Роза Михайлівна, яка 25 років віддано пропрацювала на Дніпродзержинському виробничому об'єднанні «Азот», і сьогодні є душею та берегинею великої родини Дворецьких. Зростаючи в працюючій сім'ї, Ігор змалку звик до дисципліни та відповідальності.

Закінчивши середню школу, в 1980 р. Ігор Володимирович вступив до Дніпродзержинського індустріального інституту ім. М. І. Арсенічева. Живучи в індустріальному місті, і спеціальність обрав відповідну — інженера-теплоенергетика.

Одним із найулюбленіших викладачів Ігоря Дворецького був доцент кафедри фізики Костянтин Сергійович Гаргер, який говорив, що вища освіта не означає, що ти знаєш усе, вона означає, що, якщо ти навіть не володієш якоюсь інформацією, то добре знаєш, де її знайти. Цей принцип Ігор Володимирович засвоїв на відмінно й неодноразово переконувався, що він досконало діє на практиці.

Ще один добрий спогад — про викладача пана Розумовського, який навчив іншого принципу: він дозволяв студентам на екзаменах користуватися всіма матеріалами, конспектами, підручниками, шпаргалками. «Йдеш відповідати, нібито підготовлений і впевнений, — згадує Ігор Володимирович, — але викладач несподівано змінює в задачі параметри: тиск, швидкість, температуру, час». Бо головним для нього було не домогтися, аби студенти визубрили матеріал, а навчити їх розумітися на причинно-наслідкових зв'язках, адже причину й наслідок має будь-яке явище життя.

Ігор Дворецький щиро вдячний рідній альма-матер за високий рівень освіти, адже за ректора Володимира Івановича Логінова ВНЗ став одним із найкращих у Радянському Союзі.

Одразу ж після закінчення вишу Ігор Дворецький розпочав трудову діяльність за направленням на Загайпільському сірчаному руднику. Працював спочатку майстром, згодом — начальником теплотехнічної ділянки. Уже тоді виявив хист до керівництва великим колективом.

Зміни в суспільстві, пов'язані з переходом із планової на ринкову економіку, не оминули і сфери діяльності Ігоря Володимировича Дворецького. Він розпочав роботу у фінансовій галузі: працював на керівних посадах у «Західкоопбанку», «Лісбанку», банку «Слов'янський» та «Індустріалбанку».

З 1995 р. життя Ігоря Дворецького тісно пов'язане з м. Запоріжжя, банківською справою та металургійною галуззю. У 1998 р. він став членом спостережної ради комбінату ВАТ «Запоріжсталь».

— Співпраця з такою людиною, як Генеральний директор ВАТ «Запоріжсталь», Герой України Віталій Антонович Сацький, була чудовим підґрунтям для реалізації великих ідей, розвитку та вдосконалення металургійного виробництва, — зауважує Ігор Володимирович.

Як фінансово успішний бізнесмен із різносторонніми інтересами, Ігор Дворецький зумів розширити холдинг і об'єднати багато успішних підприємств України. Сьогодні до сфери його інтересів входять не тільки українські, а й європейські компанії.

Особної згадки заслуговує велика благодійницька та меценатська діяльність Ігоря Володимировича Дворецького. За його підтримки в Запоріжжі був побудований футбольний стадіон. А у 2012 р. за ініціативи та власним коштом Ігоря Володимировича була побудована й урочисто відкрита нова синагога «Гіймат-Роза». Бізнес і благодійність для Ігоря Дворецького є нерозривними поняттями. Його Благодійний фонд утримує дитячий садок для сиріт і дітей із малозабезпечених родин, школу, займається книговидавництвом, підтримує розвиток багатьох програм.

Основні пріоритети Ігоря Володимировича Дворецького — відповідальність, турбота про близьких і здоровий спосіб життя. Своім життєвим кредо він вважає вислів рабі Меїра: «Людина завжди має навчати свого сина ремеслу чистому й повинна звертатися з молитвою про благоденство до Того, від кого йдуть багатство та добробут, бо немає ремесла, яке б не включало в себе й бідності, й багатства, бо ні бідність не походить від ремесла, ні багатство, а все дається по заслугах».

Нагороджений орденом «За заслуги» III ст.

Одружений. Разом із дружиною виховує чотирьох дітей — доньку та трьох синів.